

Antti Tuisku, Lahtemassa

Seisot siinä ovellani, matkalaukut kä sissä
mut et ole jäämässä vaan hyvästelemä
kyyneleet polttaa sydämessä
sut haluan säästää niiltä
sillä oonhan aina ollut sulle vahva
ei kasvot osaa pettää
hymyssäsi kyyneleitä nään
ei niitä tarvi selittää
en vaadi sulta enäämitään
Jos en olisi jäänyt sateeseen,
jos et olisi juossut mun viereen
ei oltaisi tässä
etkä sinä lähtemässä
ei oltaisi jääty kii suudelmiin
ei oltaisi rakastettu niin
oltaisi jääty hyvin kai
yksinäisiin unelmiin
Surasaarella kuljettiin
ja oravia ruokittiin
ja teetä juotiin mun pihani omenapuiden alla
yällä korttia pelattiin
ja fosforitähtä katseltiin
kun yksi niistä lensi alas, toiveet toivottiin
voi ennustukset pettää
pisaroihin kasvot häviää
silti muisto kesästämme jää
ei multa vois sitäviedämikään
Jos en olisi jäänyt sateeseen,
jos et olisi juossut mun viereen
ei oltaisi tässä
etkä sinä lähtemässä
ei oltaisi jääty kii suudelmiin
ei oltaisi rakastettu niin
oltaisi jääty hyvin kai
yksinäisiin unelmiin x2